

Secció I - Comunitat Autònoma de les Illes Balears

1.- Disposicions Generals

PRESIDÈNCIA DEL GOVERN

Núm. 6875

Llei 7/1995, de dia 21 de març, de guarda i protecció dels menors desamparats.

EL PRESIDENT DEL GOVERN

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de les Illes Balears ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que s'estableix a l'article 27.2 de l'Estatut d'Autonomia, tenc a bé de promulgar la següent

LLEI

LLEI DE GUARDA I PROTECCIÓ DELS MENORS DESEMPARATS

Exposició de motius

I

La Llei orgànica 9/1992, de 23 de desembre, de transferència de competències, a l'article 5.1.a), transferí a aquesta comunitat autònoma, sobre el patró de l'article 16.1.e) prèviament existent de l'Estatut d'Autonomia, la competència exclusiva sobre les institucions públiques de protecció i tutela de menors. Aquesta llei es basa sobre aquest títol competencial, sobre els continguts del Reial Decret 2170/93 de traspàs de funcions i serveis en matèria de protecció de menors a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears i sobre les exigències que la Constitució imposa a aquesta comunitat autònoma com a poder públic.

Les referides exigències constitucionals, fins ara en gran part no actuades a la nostra comunitat per la manca de base competencial, han de ser breument exposades. D'entrada, cal assenyalar que la figura del menor d'edat i la seva protecció, no és al·ludida expressament i directament a la Constitució Espanyola que, no obstant això, la menciona reiteradament sota altres denominacions i fins i tot en ocasions implícitament. Aquest és el cas de l'article 20.4 de la Constitució que estableix com a límit a la llibertat de creació, expressió, informació i de càtedra, «la protecció de la joventut i de la infància». O el de l'article 27.3 de la Constitució en configurar el dret dels pares «que els seus fills rebin la formació religiosa i moral que estigui d'acord amb les seves pròpies conviccions». O l'exigència als poders públics que promoguin «les condicions per a la participació lliure i eficaç de la joventut» en el desenvolupament polític, social, econòmic i cultural, recollit a l'article 48 de la Constitució Espanyola.

És especialment important, pel que fa al que aquí interessa, el triple enfocament contingut a l'article 39 de la Constitució. En primer lloc, l'article 39.2 estableix com a principi rector de la política social i econòmica, que «els poders públics assegurin la protecció integral dels fills». Aquesta configuració constitucional general de la protecció dels menors (fills) com un principi rector de la política social i econòmica, té com a corol·lari, article 53.3 de la Constitució Espanyola, que el seu reconeixement, respecte i protecció, informarà la «legislació positiva, la pràctica judicial i l'actuació dels poders públics».

A continuació, l'article 39.3 de la Constitució manifesta que «els pares han de prestar assistència de tot ordre als fills tinguts ... durant la seva minoria d'edat» i en la resta de casos en què legalment escaigui. La qual cosa significa que un dels continguts de la pàtria potestat (la guarda) s'eleva a deure de rang constitucional, i fins i tot s'independitza de la pròpia institució (pàtria potestat) quedant indissolublement unit a la condició de progenitor, ja sigui titular, o no, de la pàtria potestat.

I, finalment, l'article 39.4: «Els nins gaudiran de la protecció prevista als acords internacionals que vetllen pels seus drets». La Convenció de les Nacions Unides sobre els Drets del Nin de 20 de novembre de 1989, ratificada per l'Estat espanyol per Instrument de 30 de novembre de 1990, estableix a l'article 3.2 el compromís dels estats parts d'assegurar al nin la protecció i la cura que siguin necessàries per al seu benestar, tenint en compte els drets i els deures dels seus pares, tutors o altres persones responsables d'ell davant la llei i, amb aquesta finalitat, prendran totes les mesures legislatives i administratives adequades.

Per tot això, reiterem que aquesta llei neix amb la pretensió d'inserir-se dins d'aquest marc de mesures legislatives protectores i que el seu contingut essencial és integrat per la legitimació -i si s'escau, el deure- de l'Administració de la Comunitat Autònoma per tal que adopti mesures administratives en aqueixa direcció. D'aquesta manera, la Comunitat Autònoma de les Illes Balears no només continua essent titular de la denominada tutela automàtica o administrativa sobre els menors desamparats sobre la base de les competències de què ja gaudeix sobre gestió d'aquesta matèria, sinó que és titular de les competències normatives tendents a determinar el seu possible àmbit d'actuació quant a protecció de menors.

II

La referència a les institucions públiques de l'esmentat article 5.1.a) de la Llei orgànica 9/92, que serveix de suport competencial a aquesta llei, podria induir a creure que la competència va referida exclusivament als centres d'acollida, atenció o tractament de menors. Tot i això aquesta interpretació restrictiva no és l'adequada atès que el terme institucions pot anar referit també a les figures o als mecanismes legals de protecció de menors (tutela, guarda, acolliment, adopció). D'aquesta manera, cal entendre que la competència s'estén a la regulació d'aquestes figures, o el que és el mateix, a la determinació del règim jurídic al qual quedaran sotmesos els menors necessitats de protecció.

Tot i ésser cert l'anterior, també ho és que la competència sobre institucions de protecció i tutela de menors no és genèrica, sinó que s'adjectiva amb el requisit de *públiques*. Aquesta restricció implica que la guarda, la tutela, l'acolliment i l'adopció tan sols són regulats per aquesta llei en la seva vessant administrativa o pública, sobre el marc de dret privat prèviament establert per la Llei estatal 21/1987, d'11 de novembre, per la qual es modificaren determinats articles del Codi Civil i de la Llei d'enjudiciament civil. És per això que la present llei no incideix en els aspectes de la matèria propis del Dret civil, com el contingut de la pàtria potestat o els efectes de l'acolliment o de l'adopció, que tampoc no poden quedar coberts per la competència sobre conservació, modificació i desenvolupament del Dret civil propi de les Illes Balears recollida a l'article 10.22 del nostre Estatut. Això no seria factible ni tan sols aplicant la teoria de les matèries o institucions connexes de què s'ha servit el Tribunal Constitucional en la Sentència del Tribunal Constitucional 88/1993, de 12 de març, per declarar constitucional una llei reguladora d'alguns aspectes parcials de l'adopció i que reitera per a Balears en la Sentència del Tribunal Constitucional 156/93, de 6 de maig; perquè en el nostre cas, resulta impossible trobar una connexió de les institucions de guarda, acolliment o adopció amb la legislació civil balear actualment vigent. I, per altra banda, la Sentència del Tribunal Constitucional 49/1988, de 2 de març, manifesta clarament que, quan una figura es pot subsumir en dos o més títols competencials, ha de donar prioritat al que sigui més específic sobre el més genèric. En conseqüència, és només des de la perspectiva pública de la protecció de menors i no des de la privada del Dret civil propi que es promulga aquest text legal.

Pel que fa a aquesta actuació des de la perspectiva pública de la protecció de menors, existeix el límit de la legislació civil de l'Estat que fa inviable, per al legislador autonòmic, modificar el contingut i els efectes de la pàtria potestat o l'adopció, figures del dret privat, tot i que avui en dia amb no poques parcel·les d'intervenció pública. Distint és, i per això no vedat, el que -com també assenyala l'esmentada Sentència 156/93- sigui factible ocasionalment, per raons de sistemàtica de la present llei de protecció de menors de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, reiterar-hi allò establert en la legislació civil de l'Estat, o sigui en el Codi Civil.

III

En conseqüència, a l'hora de parlar del contingut d'aquesta llei, cal referir-se, com a punt de partida explicatiu, a una sèrie de previsions legals actualment existents dins la legislació de l'Estat. En concret, cal referir-se a dues de fonamentals. En primer lloc, la de l'article 172.1 del Codi Civil, en preveure que «L'entitat pública a la qual, en el respectiu territori, estigui encomanada la protecció de menors, té per ministeri de la llei la tutela dels que es trobin en situació de desemparament». Aquesta inicial previsió es complementa amb el tenor de la disposició addicional primera de la Llei 21/1987, d'11 de novembre, ja esmentada, en la qual s'afirma que les entitats públiques mencionades al nou article 172 del Codi Civil són «els organismes de l'Estat, de les comunitats autònomes o de les entitats locals a les quals, d'acord amb les lleis, correspongui, en el territori respectiu, la protecció de menors.»

El text articulat de la llei es divideix en tres títols. El primer té caràcter

preliminar tot fixant-s'hi l'objecte, la competència orgànica, l'àmbit de protecció i els criteris d'actuació de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears en aquesta seu, com també els d'interpretació de la pròpia llei. El títol II es dedica al supòsit bàsic del qual parteix tota la normativa: el desemparament d'un menor. Davant el laconisme de la legislació estatal, s'intenta dotar de contingut jurídic el supòsit de desemparament, establint-se en benefici del menor un deure sobre els ciutadans de comunicació d'aquestes situacions, i els efectes que aquesta situació comporta com també el contingut de l'anomenada tutela automàtica. Així mateix es regula l'expedient tendent a obtenir la resolució administrativa de desemparament i els seus efectes, tenint cura sempre de mantenir l'equilibri entre la necessitat de ràpida intervenció per part de l'organisme competent de l'Administració autonòmica per tal de protegir els interessos del menor (principi capital de la llei, com reiterarem més endavant) i el control judicial sobre els actes de privació o menyscapse de drets dels subjectes afectats. El títol III conté el nucli regulador de la llei: les mesures de protecció dels menors desemparats, en mans de la Comunitat Autònoma. Es divideix en tres capítols. En el primer, general, s'enuncien les classes de mesures protectores, la seva durada i les causes d'extinció d'aquestes. En el capítol II es preveu una mesura protectora específica de gran importància: l'acolliment, quant a les normes comunes sobre la seva constitució i règim. Tot seguit s'aborden els dos tipus d'acolliment: l'acolliment familiar, establint-se els supòsits en què és procedent, el seu contingut, les causes específiques d'extinció, l'acolliment preadoptiu i la proposta prèvia d'adopció; i l'acolliment institucional, determinant-se també els supòsits en què s'escau i el seu contingut.

Tota aquesta normativa exposada sintèticament, es fonamenta sobre un gran principi motor: el de protecció dels interessos del menor del qual són manifestació tots els seus preceptes, expressats directament en alguns articles, com el 4 i l'11.2. De manera que, en cas de conflicte d'interessos han de ser prioritaris els del menor per damunt de qualsevol altre. Per fer factible aquest desig de política legislativa, la llei instaura altres principis concrets d'actuació, com el de la territorialitat (article 1), el de respecte als drets constitucionals del menor i especialment de la seva intimitat, que ens du al principi de reserva (article 3.3), i el d'esgotament de la possibilitat de mantenir al menor dins el seu àmbit familiar o de parentiu (article 14.1.a).

TÍTOLI

Disposicions generals

Article 1. Objecte

Aquesta llei té per objecte regular les mesures protectores que hagin d'aplicar-se als menors d'edat en situació de desemparament que es trobin dins el territori de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

Article 2. Competència

El Govern de la Comunitat Autònoma, mitjançant la Conselleria de Governació, exerceix d'acord amb la present llei i la normativa que la complementi i la desenvolupi, la protecció sobre els menors a què es refereix l'article anterior.

Article 3. Àmbit d'actuació dels poders públics

1. La Conselleria de Governació prendrà les mesures tendents a assolir l'efectiva protecció dels menors desemparats d'acord amb el previst en aquesta llei.

2. La Conselleria de Governació exerceix les funcions de control i coordinació de tots els organismes públics i privats que fan actuacions de protecció de les compreses en l'àmbit d'aquesta llei. També fomenta, ajuda i potencia la iniciativa i la participació, pel que fa a aquesta matèria, dels ajuntaments, consells insulars i les altres institucions públiques o privades sense finalitat de lucre.

3. La Direcció General de Joventut, Menors i Família, per evitar situacions de desemparament, vetllarà perquè l'actuació de les administracions públiques competents s'adeqüi a allò regulat a la Llei 9/1987, d'11 de febrer, d'acció social, en prevenció de situacions de risc i tractament de mancances de qualsevol índole que perjudiquin el desenvolupament personal o social del menor.

Article 4. Principis rectors, criteris d'actuació i interpretació

Són principis rectors de l'actuació de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears en matèria de menors:

- a) Els generals del sistema públic de serveis socials recollits a la Llei d'acció social, ja esmentada.
- b) La prevalença de l'interès del menor sobre qualsevol altre concurrent.
- c) La subsidiarietat respecte de les funcions de parentiu.
- d) El manteniment del menor al seu entorn familiar sempre que això no li sigui perjudicial.
- e) La confidencialitat en la tramitació d'expedients d'acció protectora.

TÍTOL II

Del desemparament, la seva declaració i efectes

Article 5. Situació de desemparament

Un menor es troba en situació de desemparament, als efectes d'aquesta llei, quan concorre qualsevol de les situacions següents:

- a) Maltractaments d'ordre físic o psíquic, en qualsevol de les seves manifestacions. També tenen aquesta consideració els abusos sexuals, les situacions d'explotació i qualsevol altres de naturalesa anàloga.
- b) La inexistència de les persones a les quals legalment corresponen les funcions de guarda.
- c) L'incompliment de les obligacions inherents a la pàtria potestat o a la tutela.
- d) L'exercici deficient o inadequat, voluntari o involuntari, de les funcions de guarda inherents a la pàtria potestat o la tutela, generador de greus perills per al menor en l'ordre moral o material.

La situació de desemparament serà valorada per la Conselleria de Governació, vists els informes tècnics pertinents.

Article 6. Deure de comunicació

1. Tota persona que tenguí notícia de qualsevulla de les situacions previstes a l'article anterior d'aquesta llei, té el deure de posar-ho en coneixement de l'autoritat judicial o de l'òrgan competent de la Comunitat Autònoma, que en garantirà la reserva i la confidencialitat degudes.

2. Aquest deure és especialment exigible a aquelles persones que tinguessin notícia d'aquestes situacions per raó de la seva professió o càrrec.

3. En qualsevol cas s'actuarà amb la deguda reserva i s'evitarà tota interferència innecessària dins la vida del menor.

Article 7. Efectes del desemparament

La situació de desemparament, en qualsevol de les seves modalitats descrites a l'article 5 d'aquesta llei:

a) Legítima i obliga l'òrgan competent de la Comunitat Autònoma per adoptar les mesures urgents de guarda idònies al cas.

b) Obliga l'òrgan competent de la Comunitat Autònoma a iniciar immediatament l'expedient de desemparament i notificar aquesta situació al Ministeri Fiscal.

Article 8. Expedient i resolució de desemparament

1. L'expedient de desemparament tindrà caràcter urgent, amb obertura d'un tràmit d'audiència, si n'és el cas, als pares, tutors, guardadors o persones que haguessin conviscut amb el menor. Igualment serà escoltat el menor si tingués suficient judici i sempre que fos major de 12 anys.

2. L'expedient conclourà amb una resolució motivada en la qual es declararà, arribat el cas, la situació de desemparament i les mesures de protecció a constituir.

3. La resolució declaratòria del desemparament serà comunicada al Ministeri Fiscal immediatament i notificada a les persones a les quals hi ha l'obligació de donar audiència dins l'expedient. Igualment se'ls informará dels drets que els assisteixen i dels mitjans d'oposició a la resolució.

Article 9. Efectes de la resolució de desemparament

La resolució administrativa que declara el desemparament comporta el naixement de la tutela automàtica de l'òrgan competent i produeix els efectes següents:

a) L'assumpció provisional per part de l'òrgan, respecte dels menors, de les facultats de guarda, consistents a vetllar per ells, cercar-los allotjament, alimentar-los, educar-los i procurar-los una formació integral, com també corregir-los raonablement i moderada.

b) La suspensió provisional de l'exercici directe pels pares o tutors de les facultats descrites a l'apartat anterior, tot i que mantinguin els seus deures de prestació econòmica.

c) L'adopció de qualsevulla de les mesures provisionals específiques de protecció de caràcter assistencial o terapèutic, incloses les de l'article 15 d'aquesta llei.

Article 10. Control judicial de la resolució de desemparament

El Ministeri Fiscal, i qualsevol de les persones mencionades a l'article 8.1 d'aquesta llei, poden sol licitar a l'autoritat judicial que deixi sense efecte la resolució administrativa de desemparament o alguna de les mesures de protecció, en qualsevol moment anterior a la seva confirmació.

Article 11. Resolució de desemparament: mesures de protecció

1. La resolució de la situació de desemparament consolida els efectes descrits a l'article 9 d'aquesta llei, que es mantindran mentre l'òrgan competent no decideixi substituir-los per altres mesures de protecció provisionals o definitives.

2. Les mesures de protecció descrites a l'article 15 d'aquesta llei, encaminades sempre a donar prioritat als interessos del menor, han de ser acordades per escrit i previ informe dels equips tècnics competents.

3. L'exercici de la guarda per part de l'administració autonòmica tindrà caràcter temporal, atenent en tot moment la reinserció del menor en la pròpia família d'origen o en una família acollidora, a través de les mesures establertes en aquesta llei.

Article 12. Tutela de l'òrgan competent

1. L'òrgan competent, si ho creu pertinent, podrà sol licitar a l'autoritat judicial la privació de la pàtria potestat o la remoció de la tutela i també podrà exercir les accions civils i penals que fessin falta tendents a la defensa dels interessos del menor.

2. En cas que l'autoritat judicial resolgués la privació de la pàtria potestat o remoció de la tutela, l'òrgan competent assumirà totes les funcions tutelars sobre el menor, mentre no es constitueixi la tutela segons les regles generals del Codi Civil, el menor no sigui adoptat, no s'emancipi o no arribi a la majoria d'edat.

3. L'assumpció per l'òrgan competent de les referides funcions tutelars comporta l'administració del seu patrimoni, fent prèviament un inventari dels béns del tutelat, i la seva representació legal.

Article 13. Guarda voluntària

1. Quan els que exerceixen la pàtria potestat o la tutela prevegin el futur desemparament d'un menor, per no poder atendre'l temporalment per causes involuntàries o de força major, han de posar en coneixement de l'òrgan públic competent aquesta circumstància.

2. En aquests supòsits, l'òrgan competent, un cop constatat el risc de desemparament futur del menor, podrà assumir-ne temporalment la guarda, sense necessitat d'incoar cap expedient de desemparament.

3. La situació de guarda temporal voluntària cessa quan els que la sol licitaren manifestin la seva voluntat de recuperar-la. Quan la situació que motiva la guarda temporal no s'hagi resolt, l'administració competent iniciarà expedient de desemparament, recollit a l'article 8 d'aquesta llei, per tal de mantenir la guarda del menor.

4. Si desaparegudes les circumstàncies objectives que justificaren la resolució de guarda per l'òrgan competent, els pares no sol licitassin la recuperació de la

guarda podrà iniciar-se l'expedient de desemparament recollit a l'article 8 d'aquesta llei.

Article 14. Col laboració dels pares o tutors

Els pares o tutors del menor en situació de desemparament o guarda delegada prestaran la col laboració sol licitada pels equips tècnics en l'aplicació de les mesures. Així mateix col laboraran en tot o en part a sufragar les despeses que se'n derivin i sempre que així ho determini l'òrgan públic competent.

TÍTOL III

De les mesures de protecció

Capítol I. Règim general

Article 15. Classes de mesures de protecció

L'òrgan competent pot adoptar, amb subjecció a allò preceptuat en aquesta llei, qualsevol de les mesures següents de protecció del menor:

a) El manteniment del menor dins del seu propi nucli familiar o de parentiu, seguit d'ajudes de caràcter econòmic, educatiu assistencial o terapèutic per part dels serveis socials.

Aquest tipus de mesures, en no comportar separació del menor del seu entorn, han de ser preses prioritàriament en relació a les restants recollides en aquest article.

b) L'acolliment familiar.

c) L'acolliment institucional.

Article 16. Durada de les mesures

1. Les mesures de protecció han d'adoptar-se amb previsió de la seva durada, que ha de ser la mínima per aconseguir els objectius que s'hi persegueixen.

2. En qualsevol cas les mesures inclouran expressió de la seva durada que, inicialment, no superarà l'any, i seran prorrogables sobre la base d'informes fonamentats.

Article 17. Causes d'extinció de les mesures de protecció i reinserció socio-familiar del menor.

Les mesures de protecció descrites a l'article 15 s'extingeixen per la concurrència de qualsevol de les causes següents:

a) Haver transcorregut el període de durada establert a la resolució que la constituï, o de la seva pròrroga.

b) Resolució de l'òrgan competent, fonamentat en la desaparició de les circumstàncies que la motivaren, o en la necessitat de substituir-la per una altra classe de mesura protectora.

c) Constitució de tutela ordinària sobre el menor.

d) Resolució judicial.

e) Adopció del menor.

f) Emancipació del menor per concessió judicial.

g) Majoria d'edat.

Pel que fa als supòsits a), b) i d) l'òrgan que n'acordi l'extinció podrà instar els equips tècnics competents a l'elaboració d'un programa de reinserció socio-familiar que garanteixi i detalli les ajudes de qualsevol tipus necessàries per dur-lo a terme. Aquestes ajudes es regiran pels principis establerts a la Llei 9/1987, d'acció social i, arribat el cas, pels acords o convenis als quals l'Administració autonòmica arribi amb les restants administracions públiques i entitats col laboradores.

Capítol II. Dels acolliments

Secció 1a. Disposicions generals

Article 18. Constitució

1. Els acolliments es constitueixen per resolució de l'òrgan competent per

a la protecció de menors de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears o, si n'és el cas, mitjançant resolució judicial d'acord amb el que estableix la Llei 21/1987, de 11 de novembre, *por la que se modifican determinados artículos del Código Civil y de la Ley de Enjuiciamiento Civil en materia de adopción.*

2. La resolució ha de ser motivada i ha d'establir el tipus d'acolliment, la forma en què ha d'exercir-se i la durada.

Article 19. Règim comú

1. Es procurarà que l'acolliment de germans es confii a una mateixa persona, família o entitat col·laboradora.

2. Ha de facilitar-se la comunicació entre el menor i la seva família natural, amb l'objecte de possibilitar-ne el futur reintegrament a aquesta.

3. Els drets de visita i comunicació amb la família natural poden ser restringits per l'Administració per causa tècnica motivada, sense perjudici d'instaurar-ne la suspensió davant de l'òrgan judicial.

4. L'acolliment s'exercirà sota la vigilància, l'assessorament i l'ajuda de l'òrgan competent.

Secció 2a. De l'acolliment familiar

Article 20. Supòsits en què és procedent

1. Ha de ser constituït prioritàriament quan el menor desemparat hagi de ser separat del seu entorn parentiu. Se n'ha de confiar la guarda a una família o persona que sigui idònia per acollir-

lo.

2. Per determinar la idoneïtat de les persones o famílies ha de valorar-se l'edat, l'aptitud educadora, la situació familiar i qualsevol altra circumstància que garanteixi el desenvolupament integral de la personalitat de l'acollit. Reglamentàriament podran establir-se criteris de prioritat.

Article 21. Contingut

1. L'acollit s'integra plenament dins la vida de la família, amb el deure de respecte i obediència.

2. Els qui reben un menor en acolliment tenen el deure de vetllar per ell, tenir-lo en la seva companyia, alimentar-lo, educar-lo i procurar-li una formació integral.

Article 22. Extinció.

1. Aquesta mesura de protecció s'extingeix, a més de per les causes generals contingudes a l'article 17 d'aquesta llei, per:

a) Mort, absència o incapacitat de l'acollidor.

b) Declaració en tal sentit de la família biològica, persona o família acollidora.

2. En aquests supòsits, l'òrgan competent decidirà sobre el manteniment de la mateixa mesura en una altra família o persona idònia, o la seva substitució per una altra mesura alternativa.

Secció 3a. De l'acolliment preadoptiu i la proposta prèvia d'adopció

Article 23. Acolliment preadoptiu

1. Quan fos necessari establir un període d'adaptació del menor a la família amb anterioritat a la presentació de la proposta d'adopció, l'òrgan competent podrà formalitzar un acolliment familiar preadoptiu sempre que els acollidors compleixin els requisits necessaris per adoptar, hagin estat seleccionats per adoptar el menor i hagin manifestat davant de l'òrgan competent el seu consentiment a l'adopció.

2. Els pares o tutors que no haguessin estat privats o remoguts de les seves funcions com a tals, hauran de donar el seu assentiment. Aquesta manifestació només podrà ser suplida, en cas d'incompareixença o de parador ignorat, per un informe positiu del Ministeri Fiscal.

3. Els acollidors han de ser persones idònies i manifestar per escrit el seu consentiment davant de l'òrgan competent amb caràcter previ a la resolució.

Article 24. Proposta prèvia d'adopció

1. Transcorregut el període de durada de l'acolliment establert en la resolució que el constituï sense que hagi estat revisada ni prorrogada aquesta mesura, o en qualsevol moment anterior si així ho determina l'òrgan competent, aquest podrà realitzar la proposta prèvia d'inici de l'expedient d'adopció.

2. A la proposta prèvia, han de constar-hi i acreditar-se els aspectes continguts en el Codi Civil i la Llei d'enjudiciament civil.

Secció 4a. De l'acolliment institucional

Article 25. Supòsits en què és procedent

1. Ha de constituir-se subsidiàriament, confiant el menor a una entitat pública o privada col·laboradora acreditada, quan l'òrgan competent entengui que el menor desemparat ha de ser separat del seu entorn familiar, i hi concorri qualsevulla de les circumstàncies següents:

a) Que es prevegi que el desemparament serà transitori.

b) Que els equips tècnics competents referits a l'article 11.2 d'aquesta llei, desaconsellin l'acolliment familiar.

c) Que no existeixin famílies o persones idònies, en els termes de l'article 19.2 d'aquesta llei, per acollir-lo.

d) Que tot i concórrer els requisits per a l'acolliment pre-adoptiu, aquest no s'hagi constituït.

2. Els criteris de selecció de les institucions d'acollida seran establerts reglamentàriament, però en qualsevol cas seran totalment obertes, integrades en un barri o comunitat i organitzades de forma que permetin una atenció personalitzada.

3. Del supòsit anterior, se n'exceptuaran aquells casos en què, previ informe tècnic documentat, s'apreciï discapacitat psíquica o social greu.

Article 26. Contingut

1. La institució d'acollida haurà de dispensar al menor un tracte afectiu i l'atenció i educació necessàries.

2. El director de la institució d'acollida exerceix, per delegació de l'òrgan competent, les facultats inherents a la guarda i correcció de menors.

Article 27

Tots els centres i serveis d'atenció als menors s'han de regir per un reglament de règim intern o de funcionament, en el qual s'han de tenir presents les regles i els principis d'aquesta llei amb la finalitat que tant els menors com els pares i els guardadors coneixin de manera clara els seus drets i les seves obligacions.

Tots els reglaments de règim intern han de ser aprovats per la Conselleria de Governació.

Article 28

Els reglaments esmentats a l'article anterior han de delimitar, com a mínim:

a) Els sistemes pedagògics i d'observació que s'han d'adaptar i les etapes previstes per a la reinserció.

b) El paper de cadascun dels professionals dels centres i el funcionament de l'equip educatiu.

c) La metodologia del treball educatiu i la documentació que permeti de fer un seguiment sistemàtic de les intervencions i de la seva avaluació.

d) El règim de visites i de contactes amb l'exterior.

e) La relació amb l'autoritat judicial corresponent i el sistema d'informes.

f) L'abast de les intervencions educatives.

Article 29

Els centres d'acollida en els quals els menors resideixen i reben educació poden ser:

a) Llars infantils i juvenils: centres destinats a menors en edat escolar. La

capacitat d'aquestes llars no pot excedir les dotze places. No hi pot haver en un establiment més d'una llar.

b) Residències infantils: centres destinats a menors en edat escolar. La capacitat de cada residència no pot excedir les vint places.

c) Residències juvenils: centres destinats a joves en edat de formació i aprenentatge professional i d'iniciació al treball. La capacitat de cada residència no pot excedir les vint places.

Article 30

Són objecte de protecció, d'acord amb aquesta llei, els menors d'edat que tenen el domicili o es troben eventualment a qualsevol indret de les Illes Balears, sense perjudici, en aquest darrer cas, de les facultats que corresponguin a l'autoritat competent d'un altre territori.

Disposició addicional primera

L'òrgan competent de la Comunitat Autònoma al qual es fa referència a l'article d'aquesta llei és la Direcció General de Joventut, Menors i Família, integrada dins la Conselleria de Governació, o un altre òrgan que en el futur assumeixi les funcions que actualment té encomanades aquest quant a la protecció de menors.

Disposició addicional segona.

Tan sols podran ser acreditats per l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears com a institucions col·laboradores d'integració familiar els òrgans dels consells insulars, les entitats locals, i les fundacions, associacions o altres entitats no lucratives, legalment constituïdes, als estatuts de les quals o a les regles bàsiques figuri com a finalitat la protecció de menors, sempre que disposin de l'organització i les estructures adequades i dels equips tècnics multidisciplinaris necessaris per complir les funcions que aquesta llei els permet, i la resta de requisits exigits per la Llei 9/1987, d'acció social. Les institucions col·laboradores acreditades quedaran subjectes al que disposa el seu decret regulador i a les directrius, la inspecció i el control de l'òrgan competent.

Disposició addicional tercera.

Corresponen a la Direcció General de Joventut, Menors i Família de la Conselleria de Governació les funcions d'inspecció, vigilància, promoció, foment i coordinació dels organismes, serveis i centres de protecció de menors.

Disposició transitòria.

En el termini màxim d'un any des de l'entrada en vigor d'aquesta llei, es durà a terme la revisió de les situacions i mesures de protecció actualment establertes, amb l'objecte d'adequar-les a la nova regulació.

Disposició final primera.

Es faculta el Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears per dictar les disposicions reglamentàries per al desenvolupament d'aquesta llei.

Disposició final segona.

Aquesta llei vigirà a partir de l'endemà d'haver-se publicat en el *Butlletí Oficial de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears*.

Per tant, ordeno que tots els ciutadans guardin aquesta llei i que els Tribunals i les Autoritats als quals pertorqui la facin guardar.

A Palma, a dia 21 de març de 1995.

EL PRESIDENT,
Gabriel Cañellas Fons.

La consellera de Governació,
Catalina Cirer Adrover.

— o —

3.-D'Altres Disposicions

CONSELLERIA DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS

Núm. 7103

Correcció d'errors de l'Ordre del conseller de Cultura, Educació i Esports, de dia 28 de febrer de 1995 (BOCAIB núm. 32, de 16.03.95) que modifica l'Ordre de la consellera de Cultura, Educació i Esports, de dia 2 de febrer de 1990, per la qual es regulen les comissions tècniques d'avaluació de subvencions.

Atesa la publicació de la versió castellana de l'Ordre de dia 28 de febrer de 1995 (pàg. 2373 del BOCAIB núm. 32, de 16.03.95, en el punt 1, on diu que la composició de cada comissió ha de ser...), cal corregir-ne l'error següent:

on diu:

* Un/a funcionari/a de la Direcció General nombrado/da por la Secretaria General Tècnica

ha de dir:

* Un/a funcionari/a de la Direcció General nombrado/da por el director general competente

— o —

CONSELLERIA D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI

Núm. 6773

Conveni entre el Ministeri d'Obres Públiques, Transports i Medi Ambient i la Conselleria d'Obres Públiques i Ordenació del Territori de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears sobre actuacions del Pla Nacional de Sanejament i Depuració d'Aigües Residuals Urbanes.

REUNITS

D'una banda, l'Excm. Sr. José Borell Fontelles, ministre d'Obres Públiques, Transports i Medi Ambient, que intervé en representació d'aquest Ministeri.

I de l'altra, l'Hble. Sr. Bartolomé Reus Beltrán, conseller d'Obres públiques i Ordenació del Territori de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

EXPOSEN

I El Ministeri d'Obres Públiques, Transports i Medi Ambient, en virtut del Reial decret 1671/1993, de 24 de setembre, encomana a la Secretaria d'Estat de Medi Ambient i Habitatge l'impuls i coordinació d'actuacions integrades per a la protecció del medi ambient i, en particular, la gestió del domini públic hidràulic.

II La Conselleria d'Obres Públiques i Ordenació del Territori actua d'acord amb les competències que en matèria de proveïment d'aigües i sanejament ha assumit la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, en virtut de l'Estatut d'Autonomia, en l'article 10.6.

III Que a fi de complir la Directiva Comunitària 91/271 sobre mesures de depuració de les aigües residuals urbanes, que en definitiva emplaça abans de l'any 2005 els municipis, fins i tot els menors de 2.000 habitants equivalents, a disposar de tractament adequat, el Consell de Ministres de data 17 de febrer de 1995 va aprovar el Pla Nacional de Sanejament i Depuració d'Aigües Residuals, l'estimació de cost del qual puja prop d'1,9 bilions de pessetes.

IV Que per al compliment d'aquest Pla, les actuacions que es recullen als annexos d'aquest Conveni s'hauran d'executar conforme a la normativa de les comunitats autònomes i estatal en la matèria, la qual cosa requerirà una coordinació estreta amb els municipis afectats; es tindrà en compte la distribució de competències en aquesta matèria.

CLÀUSULES

Primera. Objecte del Conveni

Establir les condicions bàsiques per a la col·laboració entre el Ministeri d'Obres Públiques, Transports i Medi Ambient i la Conselleria d'Obres Públiques